

Μητροπολίτης Βεροίας: «Η ανάγκη της σωτηρίας των ανθρώπων κατέβασε τον Υιό του Θεού στη γη»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Την Πέμπτη 27 Μαρτίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων στη σειρά των διαδικτυακών εκπομπών «Επισκοπικός Λόγος» ανέπτυξε το θέμα: «Διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν», καθώς φέτος συμπληρώνονται 1700 χρόνια από τη σύγκληση της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου.

Ο διαδικτυακός «Επισκοπικός Λόγος» μεταδίδεται κάθε Πέμπτη στις 7:00 μ.μ. στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως, στην αντίστοιχη σελίδα στο Facebook, στο κανάλι στο Youtube καθώς και στον ραδιοφωνικό σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως μας «Παύλειος Λόγος 90.2 FM».

Στη διαδικτυακή ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης **κ. Παντελεήμων**, ανέφερε μεταξύ πολλών άλλων: Συνεχίζοντας την ανάλυση του Συμβόλου της πίστεώς μας, ἄς σταθοῦμε σήμερα καί ἄς προσπαθήσουμε νά κατανοήσουμε, ὅσο αὐτό εἶναι δυνατό γιά τίς ταπεινές ἀνθρώπινες δυνατότητές μας, τό νόημα τῆς σωτηρίας μας καί τή συμβολή τοῦ δευτέρου προσώπου τῆς Ἀγίας Τριάδος, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, σέ αὐτήν.

Ὁ ἄνθρωπος μέ τήν πτώση τῶν πρωτοπλάστων καί τήν ἔξωση ἀπό τόν Παράδεισο ἀπομακρύνθηκε καί ἀποκόπηκε ἀπό τόν Θεό. Ἐέχασε τήν εἰκόνα του. Ἐγινε δέσμιος τῆς ἁμαρτίας. Ἐφεῦρε τήν κακία, σκοτίστηκε ἀπό τά πάθη, περιφρόνησε τήν ἀθάνατη ψυχή πού κατοικοῦσε μέσα του, θεοποίησε καί λάτρευσε τό σῶμα του. Ἐέφτισε ἡ φύση του, παραμορφώθηκε, νεκρώθηκε. Παραδόθηκε στίς ἀντίθεες δυνάμεις. Καί παρότι ὑπέφερε, δέν εἶχε τή δυνατότητα νά ἀπελευθερωθεῖ ἀπό τήν ἁμαρτία καί τό κακό. Ὅ,τι καί νά ἔκανε, ἦταν ἀδύνατο νά ἐξιλεωθεῖ γιά τίς ἁμαρτίες του καί νά προσεγγίσει καί πάλι τόν Θεό. Δέν μπορούσε σέ καμία περίπτωση νά σωθεῖ μόνος του.

Ποιός θά μπορούσε νά σώσει τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν ἐξουσία καί τή δυναστεία τοῦ πονηροῦ; Ἡ ποιός θά μπορούσε νά περιγράψει πάλι καί νά φανερώσει τήν εἰκόνα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ;

Ἐπρεπε κάποιος πού δέν εἶχε ἁμαρτίες, πού δέν εἶχε χρέος ἔναντι τοῦ Θεοῦ, νά ἀναλάβει τό ἀνθρώπινο χρέος καί νά ἐξοφλήσει τό τίμημα, ὥστε νά ἀπαλλάξει τόν ἄνθρωπο ἀπό τό βάρος καί τήν καταδίκη.

Ποιός ὅμως θά μπορούσε νά τό κάνει; Ποιός ἦταν ἀναμάρτητος γιά νά τό ἐπιτύχει; Κανένας ἄνθρωπος, ἐφόσον ὅλοι ἔφεραν τό στίγμα τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος.

Αὐτό ὅμως πού δέν μπορούσε νά προσφέρει ὁ ἄνθρωπος ὡς θυσία πρὸς τόν Θεό γιά τή σωτηρία του, ἀποφάσισε νά τό προσφέρει ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Γιά μᾶς, γιά μένα, γιά σένα, γιά τόν καθένα προσωπικά καί γιά ὅλους μας, γιά τή σωτηρία μας ἦρθε στή γῆ ὁ Σωτήρ Υἱός τοῦ Θεοῦ. Πρέπει ἐπομένως νά παραδεχτοῦμε τήν καταστροφή, γιά νά πιστεύσουμε στή σωτηρία.

Δέν πρέπει νά ξεχνοῦμε ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων κατέβασε τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ στή γῆ. «Διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν κατήλθε».

Ὅταν, λοιπόν, ὁμολογοῦμε στό τρίτο ἄρθρο τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως «τόν δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καί σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου καί ἐνανθρωπήσαντα», νά σκεφτόμαστε ὅτι δέν μποροῦμε νά ἐξηγήσουμε τό θεῖο μυστήριό τῆς σαρκώσεως καί ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν Παρθένο καί ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, παρά μόνο νά τό δεχόμαστε μέ εὐγνωμοσύνη καί χαρά.

Καί ἀκόμη νά νιώθουμε βαθειά ὅτι χανόμαστε, ὅτι εἴμαστε πεσμένοι καί βυθισμένοι στήν ὕλη, προκειμένου νά δεχθοῦμε τή σωτηρία ἀπό τόν Σωτήρα μας, πού κατέβηκε ἀπό τόν οὐρανό γιά νά εἶναι μαζί μας, μέσα μας, τροφέας, προστάτης καί ἐμπνευστής, ὥστε μαζί του νά πορευτοῦμε στόν οὐρανό.